

Sagen sattes til Forhandling.

Vilhelm Rasmussen: Det foreliggende Forslag om Tillæg til Lov af 19. Februar 1932 om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Danmarks Undergrund skyldes en Ængstelse hos Mr. Ravlin, der lader Boringerne ved Harte foretage, for at Grundejerne i Henhold til den gældende Lovs § 2, 2det Stykke, ved deres Fortrinsret skulde kunne tilvende sig urimelig Fordel af disse bekostelige Boringer. For at hindre dette og for at give Mr. Ravlin fuld Tryghed foreslaas det, at Statsministeren efter Begæring af Bevillingshaveren og paa hans Bekostning ved en Bekendtgørelse 2 Gange i Statstidende og i stedlige Dagblade skal indkalde de Grundejere, hvis Ejendomme ligger inden for det Omraade, for hvilket Bevilling er meddelt, til at gøre deres Fortrinsret gældende, for saa vidt angaar deres Ejendom. Enhver indkaldt Grundejer maa derefter, hvis han vil benytte sin Fortrinsret, afgive en skriftlig Erklæring til Statsministeriet inden 2 Maaneder efter Indkaldelsen. Derpaa skal Grundejeren ansøge om Eneretsbevilling til Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Undergrunden til hans Ejendom og godtgøre, at de fornødne Pengemidler hertil er sikret. For saa vidt Grundejere enten unnlader at gøre deres Fortrinsret gældende efter Loven, eller de ikke ansøger om Ret til Undersøgelse af Undergrunden, eller de ikke kan stille tilstrækkelig Garanti for de nødvendige Pengemidler, bortfalder deres Fortrinsret.

Da der næppe her i Landet er Grundejere, der besidder saa store Kapitaler, som man har Brug for til den nævnte Efterforskning, maa det antages, at det foreliggende Lovforslag byder Mr. Ravlin al ønskelig Garanti for, at han ikke berøves den eventuelle Frugt af sine kostbare Boringer. Derfor vil Boringerne forhaabentlig hurtigt blive genoptaget, naar dette Forslag er blevet til Lov, og paa mit Partis Vegne udtaler jeg Haab om, at dette maa ske særdeles hurtigt.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag tjener i og for sig kun til at tydeliggøre, hvad der allerede er angivet i Loven af 19. Februar 1932. Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa. Jeg vil imidlertid anbefale, at Sagen henvises til en Udvalgsbehandling, hvorved man bl. a. kan overveje, om de fastsatte Tidsfrister er rimelige, og andre foreliggende Spørgsmaal.

Jeg skal for øvrigt tilsige mit Partis Medvirken til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Pürschel: Det første Spørgsmaal, der ved denne Sags Behandling er Grund til at dvæle ved et Øjeblik, er dette, om hele denne Sag har nogen som helst Interesse ud over den rent videnskabelige, og derom vil jeg gerne sige, at saa vidt jeg har forstaaet de efterhaanden ikke saa faa Foredrag, jeg i Egenskab af Formand for det Udvalg, der er nedsat om denne Sag, har maattet høre, saa ser Videnskabsmænd saaledes paa det, at der efter de Boringer, der er foretaget, og efter de Resultater, man har naaet, baade i Holsten saa nær op til den danske Grænse som ved Ejde og paa den anden Side Øresund i Skaane i Nærheden af Helsingborg, er Grund til at tro, at der ogsaa under Danmarks Overflade, dybt i Undergrunden kan findes Raastoffer, der er værdifulde, samt Olie, som ikke tidligere har været Genstand for Udvinding her i Landet, og som derfor rammes af Lovens Bestemmelser, og som vel ligger meget dybt, men dog ikke dybere, end at det efter de Erfaringer, man har gjort i Tyskland, vil kunne betale sig at søge dem udnyttet. Man har jo nu moderne Undersøgelsesmetoder, ved hvilke det er muligt forud at fastslaa de Steder, hvor det overhovedet kan lønne sig at foretage disse Boringer. Jeg nævner dette, fordi det er et Spørgsmaal, som strejfes i Bemærkningerne til Loven, og fordi jeg har forstaaet disse Bemærkninger saaledes, at man forsigtigt, men bestemt tager Afstand fra de Undersøgelsesmetoder, der kan karakteriseres med Ordet Ønskekvist, og som der jo har været propageret noget for i Dagspressen.

Jeg har spurgt den højeste Sagskundskab, hvad de mener om de Gasforekomster i Vendsyssel, som har givet Anledning til saa megen Sensation, og jeg har faaet det Svar, at man mener, de videnskabeligt set ikke frembyder særlig stor Interesse og i hvert Fald ikke indeholder noget Indicium for, at der her skulde findes de værdifulde Stoffer i Undergrunden. Endvidere har jeg forstaaet Stillingen saaledes — jeg vil gerne bede den højtærede Statsminister ved denne Lejlighed udtale sig derom —, at man regner, at disse Gasforekomster ikke falder ind under Loven i Kraft af det Forbehold, der er taget i Loven, at den kun kommer til Anvendelse paa Raastoffer, som ikke tidligere har været undergivet privatøkonomisk Udvinding her i Landet.